

Izobraževanju posvečajo vso pozornost

Z letne konference rezervnih vojaških starešin v krajevni skupnosti Stožice

Rezervni vojaški starešine iz krajevne skupnosti Stožice so na redni letni konferenci pregledali uspehe svojega dela v minulem letu. Kot nova organizacija v novi krajevni skupnosti so predvsem utrdili organizacijo in delali na področjih splošnega vojaškega usposabljanja v idejnopolitičnem izobraževanju, splošne ljudske obrambe in družbene samozastite, uredili pa so tudi organizacijske in kadrovske zadeve ter poživili informativno-propagandno dejavnost. Da je or-

ganizacija uspešno delala, je razvidno že iz poročila predsednika ing. Viktorja Mlakarja, saj so se RVS redno udeleževali predavanj in seminarjev, obenem pa se preko revije Naša obramba tudi samolizobraževali, kar je pomemben način izobraževanja RVS v Sloveniji. Uspeh na TOV-78 in na streljanju je bil zelo dober. Vojaško-strokovno in družbenopolitično usposabljanje RVS je v minulem letu doseglo svoj namen, vendar rezervni vojaški starešine v Stožicah menijo,

da bo treba tem nalogam posvetiti še več pozornosti.

Pri izvedbi obrambnega dne na osnovni šoli Danile Kumareje je sodelovalo 27 RVS. Razen tega so RVS sodelovali na pohodu po poteh partizanske Ljubljane, pri kurirčkovski pošti, organizaciji dneva mladosti ter raznih drugih spominskih pohodih, proslavah in prireditvah mladine v sklopu krajevne skupnosti. Izrednega pomena je tesno sodelovanje z družbenopolitičnimi organizacijami v krajevni skupnosti in s samo krajevno skupnostjo na vseh področjih delovanja, zato so temu primerni tudi uspehi dela.

Pripravili so tudi razstavo fotografij, člankov, strokovne literature in drugega o uspehih dela starešin v minulem letu. Razstavo je s sodelovanjem drugih starešin uredil Stefan Virag.

Na konferenci so sprejeli sklep, da bodo nabavili prapor organizacije, saj ga kot nova organizacija še nimajo. Razvijanje prapora bo aprila letos. Sredstva za prapor bodo zbrali s prostovoljnimi prispevki starešin in s področja raznih organizacij in institucij. To akcijo bo vodil poseben odbor, ki ga vodi Vito Pirč.

Za uspešno delo v minulem obdobju so podelili plakete in priznanja: srebrno plaketo ZRVS Jugoslavije je prejel Jože Belc, bronasto plaketo ZRVS Jugoslavije pa Franci Rus in Jože Mokorel; pismena priznanja ZRVS Slovenije so prejeli Lovro Dečman, Jože Maček in Janez Sodnikar; pismena priznanja krajevne konference ZRVS Stožice so prejeli Saša Divjak, Anton Hrenko, Andrej Kumar, Ivan Kunstelj, Slavko Resnik, Peter Strban, Anton Šijanec in Branko Turk.

STEVJO JAVOR

Karate klub Forum vpisuje nove člane

Karate kot šport in veščina dobiva v naši družbi vse večjo vlogo. To potrjuje veliko število karate klubov, ki se naraščajo. Vse večjo vlogo imajo tudi v evropskem in svetovnem merilu. Karate in druge borilne veščine so pri nas zastopane v vsej svoji raznolikosti in različnem pristopu k načinu treniranja. In zakaj se mnogi navdušujejo za ta šport? Razlogi so različni. Iz ankete, ki jo izvaja karate klub Forum ob vsakem vpisu, je razvidno, da si mnogi novi člani želijo predvsem kvalitetno in redno športno dejavnost. Drugi se želijo naučiti samoobrambe, mnogi pa želijo v karateju doseči vrhunske dosežke.

Velik pomen ima karate tudi v našem SLO, saj pomenijo številni občani, ki so spoznali vsaj osnovne principe samoobrambe večjo obrambno moč naše družbe.

Da bi zadostili vsem željam, so mnogo storili predvsem v zadnjem letu člani karate kluba Forum. To društvo je pet let obstajalo kot sekcija športne-

ga društva Forum v študentskem naselju. Največji razmah pa je doživel v zadnjih dveh letih, ko se je število članov izredno povečalo. Pri tem ima največji zaslug glavni trener Vlado Paradižnik, mojster karateja 4. DAN in Slavko Šorotar, mojster karateja 2. DAN.

Pri spremembi pravilnika trenirajo v študentskem naselju lahko le študentje. Ker je bilo v sekciji precej mladine tudi iz srednjih šol, pionirjev in zaposlenih, so člani karate kluba Forum ustanovili samostojno društvo, število članov pa se je še povečalo.

V KK Forum je sedaj vpisanih preko 400 članov, ki redno vadijo v dveh telovadnicah za Bežigradom in v Šiški.

Glavni trener Vlado Paradižnik je program treniranja priredil tako, da člani lahko trenirajo rekreativno, za samoobrambo ali pa za vrhunske rezultate.

V klasičnem karateju obstajajo tekmovalna v bolj le za člane in mladince po letu ali dveh treninga, pionirji in de-

kleta pa tekmujejo v izvajanju sestavov oziroma kat. V KK Forum so zato sklenili zagotoviti ustrezno preizkušanje znanja vsem svojim članom.

Pionirjem, dekletom in vsem novim članom so zagotovljena tekmovalna mesta po nekaj mesečnih treninga. Na teh tekmovanjih ni možna poškodba zaradi popolne zaščite tekmovalcev, za katere je to zelo dobra stimulacija za trening.

S temi tekmovanji pridobivajo člani realno bojno sposobnost, ki edina pokaže, koliko se je kdo naučil.

Med zimskimi in šolskimi počitnicami imajo člani ugodnosti pri preživljanju prostih dni, saj pripravljajo društvo letni in zimski karate seminar.

Vse, ki jih zanimajo borilne veščine, moderni karate in trening z nunchaki, vabimo k vpisu v karate klub Forum!

VPIS bo od 15. februarja do 6. marca v osn. šoli dr. Vita Kraigherja, Trg 9. maja, vsak torek in četrtek od 19. do 21. ure.

KRAJEVNA SKUPNOST TOMAČEVO

S čim se ukvarjate v prostem času?

Šest Bežigradčanov smo pobarali po njihovih konjičkih

BERNARDA MARINKO (18), kuharica v gostišču Trim: »Poleg rednega dela, ki je kar naporno, se zadnje čase v prostem času vse več posvečam ročnemu delu – vezenju in pletenju. Ko sem še hodila v šolo, sem redno prepevala v pevskem zboru in po petju se mi kar malce toži. Brž ko bom utegnila, se bom spet začela ukvarjati s petjem.«

MARIJA ŠVENTNER (36), prodajalka v kiosku na križišču Titove in Tolstojev: »O kakšnem posebnem prostem času resnično ne bi mogla govoriti. Če odstejem šivanje in pletenje, ki je bolj nujnost kot konjiček, mi v prostem času ostaja vožnja z avtomobilom in pa hoja v planino. Imam osemnajstletno hčerko, s katero se zelo razumeva, kar mi tudi po svoje zapolnjuje prosti čas. Sem skratka – družinski človek.«

GABRIJELA TOPALOVIC (36), uslužbenka v Salusu: »Svoj prosti čas v celoti porabim za učenje ob delu, saj obiskujem administrativno šolo. Kakšen poseben konjiček to res ni, vendar je za mene zelo potrebno. To, da ste me z vso družino ujeli v zimskem bazenu, je zgolj redek slučaj.«

SILVO ANDREJKA (45), mojster mehanik pri AMZS: »No, prosti čas imam kar lepo zapolnjen. V Lukovici, kjer stanujem, sem predsednik Avto-moto društva, poleg tega pa še podpredsednik nogometnega kluba. Tako kar ves prosti čas porabim za ti funkciji, ki mi pomenita zelo veliko in ju opravljam resnično z veseljem.«

MATEVŽ JUGOVIC (38), paraplegik: »Marca bo dve leti, kar sem postal invalid. Težko bi govoril o delitvi na prosti in drugi čas, saj so vse moje sile in volje usmerjene k rehabilitaciji in z zadovoljstvom lahko povem, da se mi stanje izboljšuje. Predvsem se posvečam vzdrževanju in pridobivanju telesne kondicije z igranjem košarke in streljanjem z zračno puško, vrh tega pa se učim voziti v invalidski avto šoli in se pripravljam na voziški izpit.«

FANI DOLNIČAR (23), administratorka v turistični pisarni AMZS: »Ni dolgo, kar sem se poročila in imam majhno hčerko. Tako je povsem razumljivo, da se v prostem času posvečam družini, kar je za mene najljepši konjiček. No, kadar imam res prosto, vezem prtičke, enkrat na leto pa gremo na Triglav.«

Bernarda Marinko

Marija Šventner

Matevž Jugovic

Gabrielja Topalovic

Silvo Andrejka

Fani Dolničar

Kot sode bi brez dna polnil

V rešitev stanovanjskega vprašanja prebivalcev edinstvenega barakarskega naselja v Tomačevem so pred kratkim vložili čez dve stari milijardi, za kar so ljudje dobili enaintrideset novcatih stanovanj. Odselili so se, svoje barake, katerih nihče ni podrl, pa so prepustili, kdo bi vedel, morda tudi preprodali, naslednikom. Tako problem sploh ni bil rešen. Prav nasprotno. Družba je dve milijardi vrgla skozi okno, v barakarsko naselje pa so se priselili novi došleki in vse je ostalo po starem. Stvar bi lahko takole ponovljali v nedogled, družba bi metala denar proč, v barakarskem naselju pa bi vse ostalo po starem, ali se celo poslabšalo. Pravi sod brez dna!

Tako nekako so pretekla srede modrovali delegati in prisotni gostje na seji krajevne skupnosti Tomačev.

Ob takih spoznanjih se je vnela debata, še prav posebej, ko je bilo zbranim rečeno, da se je situacija v barakarskem naselju poslabšala. Namesto da bi se socialni problemi v tej zvezi reševali, so se začeli poglabljati in namesto da bi bilo prebivalcev v barakarskem naselju vse manj, jih je letos več kot kdajkoli prej. Stvar je kočljiva toliko bolj, so poudarili prisotni, ker nad prebivalci, ki živijo v divjem naselju, nimajo kakšnih natančnejših podatkov, saj ljudje prihajajo in odhajajo neprijavljeni, delovne organizacije, ki jih zaposlujejo, pa se obnašajo po francosko, saj jih niti ne vprašajo, kje stanujejo, čeprav bi bile to dolžne. Tako se ljudje zaposlujejo in nemoteno polnijo barakarsko naselje v Tomačevem. Problem tomačevskih barakarjev ni sporen samo s socialne plati, pač pa je tudi politično nesprejemljiv, ali kakor se je izrazil eden od delegatov, takšni pogoji bivanja, kot so med barakarji, niso dostojni socialističnega delavca in prav tu bi bilo treba poprijeti.

Ne bi se spuščali v zgodovino tomačevskega fenomena, saj je našim bralcem več ali manj že poznana. Omenili bi nekatere predloge, ki so bili izrečeni na sestanku krajevne skupnosti, kako vendarle rešiti problem. Predsednik OK SZDL Joško Pirnar je priznal, da s kampanjskimi rešitvami in nedoslednostjo ne bomo prišli nikamor. Poudaril je, da bi bilo treba za vsakim, ki se vli v solidarnostno stanovanje, njegovo barako takoj podreti, da pa bi pospešili ureditev tega neprijetnega problema, bi bilo po njegovih besedah potrebno temeljito, tako ali drugače, pritisniti na delovne organizacije, ki barakarje zaposlujejo in skupaj z njimi ukrepati, saj je vsakomur, še najbolj pa delovnim organizacijam znan sporazum o minimalnih standardih. Vrh tega bi bilo še kako potrebno poostri nadzor in redarsko službo, da bi preprečili nadaljnje širjenje sramotnega naselja. Po njegovih besedah lahko zgradimo še toliko stanovanj, ko pa se delovne organizacije ne držijo samoupravnega sporazuma o zaposlovanju, svojih delavcev ne povprašajo, kje stanujejo, le-ti niso nikjer prijavljeni in se ilegalno naseljujejo. Sogovorniki so predlog tovariša Pirnarja podprli, pri tem pa so izrekli prepričanje, da dokler problem zaposlovanja v Ljubljani ne bo rešen, tudi problema tomačevskih barakarjev ne ob mogoče spraviti z dnevnega reda, zlasti še, ker je povsem naravno, da delavci iz vse Jugoslavije gredo pač tja, kjer je večji zaslužek, ta pa je ravno v naši republiki.

Vsem je bilo jasno, da težave, ki jih imajo v Tomačevem, nikakor ne zadevajo samo naše občine, pač pa vse mesto in tudi republiko, še najbolj pa organizacije združenega dela, kjer barakarji delajo, med katerimi je Iskra največji delodajalec. Naj bi se pri Iskrni tudi malo zamislili!

TADEJ BRATOK